

[Marianne Jelved]

andre ting på en fornuftig måde i Danmark. Det er, fordi vi har en stærk økonomi, og fordi vi er enige om, hvad forudsætningerne for dette er, og hvordan vi skal prøve at bruge det råderum, der er.

Det vil jeg gerne kvittere for over for alle de øvrige fem partier i forligskredsen.

Der er nogle perspektiver og nogle principper i dette her, som jeg gerne vil gøre rede for, og som Det Radikale Venstre vil holde fast i også i de kommende år.

Den anden vægtning, der er sket i finanslovarbejdet, er en måltrettet offentlig investering plus tilskyndelser til private investeringer. Der ligger bag valget af de investeringer et klart krav om fra alle partierne, at det skal være samfundsmæssigt rentable investeringer; altså ikke beskæftigelsesprojekter ud i den blå luft, havde jeg nær sagt, men ting, som giver en øget værdi for samfundet, og som på lidt længere sigt vil øge mulighederne for at skabe bedre beskæftigelsesvilkår. Så det er fint. Vi har gjort det ved byfornyelse og renovering af statslige ejendomme; det skulle alligevel ske, og det er en værdiforøgelse for samfundet. Vi gør det ved energibesparende foranstaltninger, ved trafikssikkerhed, vejvedligeholdelse, udbedring af sorte pletter og ved at bedre vilkårene for den kollektive trafik.

Deri ligger jo både en udvælgelse ud fra nogle samfundsmæssige rentabilitetsovervejelser og nogle perspektiver, som har med politik at gøre: miljøpolitik, energipolitik, sikkerhedspolitik, som jo alt sammen tilsammen gavner samfundet og borgerne i landet. Det er fint. Det står vi meget gerne ved, og vi har også bidraget til at få de linjer lagt.

Som noget helt nyt er kommunerne inddraget i at skulle medvirke til at lave konjunkturpolitik med lånefinansiering til kloakrenoveringer, og i den forbindelse er det meget centralt at holde fast i – og vi har i hvert fald gjort, hvad vi kunne for, at hovedvægten skulle lægges netop på den aktivitet i forhold til kommunerne – at netop rensningsanlæg, kloakering osv. er brugerfinansieret. Derfor er der meget perspektiv i at sige, at kommunerne kan lånefinansiere det, fordi brugerne kan betale det hen over årene, og det belaster hverken kommunernes driftsudgifter i det daglige eller statens udgifter; udgifterne fordeles mellem generationerne, om man så må sige.

Derfor er det lidt ærgerligt, at nogle borgmestre har fået det galt i halsen og har sagt, at de ikke vil bruge denne metode, fordi de vil have pengene i kassen, inden de investerer dem, fordi de ikke vil have, at lånefinansiering af den slags opgaver skal belaste kommunernes driftsudgifter.

Der til må jeg sige, at det er en misforståelse, for den type arbejder kommer ikke til at belaste kommunernes driftsudgifter, og derfor vil jeg gerne sige, så kommunerne forstår det, at vi har i sinde at følge dette projekt temmelig nøje, og vi er også parat til at tage en diskussion med forligspartierne, hvis det ikke går med den hastighed, vi gerne ser, både af hensyn til beskæftigelsen og af hensyn til miljøet. Vi vil gerne holde nøje øje med det, og hvis det ikke går sådan, som vi mener det er rimeligt, må vi have udarbejdet nogle handlingsplaner og må have en strammere styring af den takt, hvori kommunerne skal investere på dette område.

Der er også kulturinvesteringer. Plan 2000 er fint på vej, og det er vi i Det Radikale Venstre selvfølgelig utrolig glade for.

Jeg kan ikke lade være med at komme med en parentes – og jeg understreger, at det er en parentes i alt det pæne, jeg i øvrigt siger. Jeg troede også, at der var en besparelse på kulturministerens budget på ca. 75 mio. kr. I hvert fald sad vi og kæmpede for at få den væk en sen novemberrat, og efter at vi havde kæmpet denne ihærdige kamp og havde fået den væk, får jeg af en venlig sjæl et papir i hånden, som er en kopi af en pressemeddelelse fra Kulturministeriet, nr. 3, august 1992, hvor der står: »Kulturen friholdes for besparelser. Forslaget til finanslov for 1993 indeholder ikke aktuelle besparelser for Kulturministeriets statsinstitutioner eller tilskudsområder.« Tænk, vi har fået nogle penge væk, som slet ikke skulle væk, eller hvad? – parentes slut! Men jeg trænger til et svar, må jeg sige til finansministeren.

Der er opprioritering af voksenuddannelse og efteruddannelse, og det er et vigtigt skridt i den rigtige retning. Det er rigtigt, som hr. Jes Lunde har gjort opmærksom på, at vi i Det Radikale Venstre har et højt ambitionsniveau også på dette område, men vi er nu af den opfattelse, at ét skridt er bedre end ingen skridt, og vi havde også gerne prøvet at finde flere midler, så der kunne have været endnu flere penge til det område. Det lykkedes ikke, men det er et